הלכה · משנה תורה · מפרשים · השגות הראב״ד · ספר נשים

השגות הראב"ד על משנה תורה, הלכות יבום וחליצה

רבנו אברהם ב"ר דוד [הראב"ד] מפושקיירה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

השגות הראב"ד על משנה תורה, הלכות יבום וחליצה

רבנו אברהם ב"ר דוד [הראב"ד] מפושקיירה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/השגות-הראבד-על-משנה-תורה-הלכות-יבום-וחליצה/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה יב 4
הלכה טו 4
פרק ג 4
הלכה ז 4
פרק ד 4
הלכה ח 4
הלכה יז 4
פרק ה 4
הלכה ד 4
הלכה כד 5
הלכה כז 5
הלכה כח 5
פרק ו 5
הלכה כז 5

פרק ב

הלכה יב
הרי כולן שוין: כתב הראב"ד ז"ל ואיך יאמר שכולן שוין ואני רואה בגמרא דתני אביי קשישא מצוה בגדול ליבם לא רצה הולכין אחר גדול אלמא כל הגדול מחבירו הוא קודם למצוה עכ"ל:

הלכה טו
* ותצא בלא כתובה: כתב הראב"ד ז"ל אין הדעת מודה בזה שכיון שאמרו או כופין או מבקשין לחלוץ נראה שאינה מורדת שהמורדת אין חוששין להתירה אלא לאחר כמה שנים אבל כאן כופין אותו מיד או מבקשין מיד לפי שאין זו מורדת (להדיא) לכתחלה עכ"ל:

פרק ג

הלכה ז
*כמו שבארנו וכו': כתב הראב"ד ז"ל זה הדמיון אינו מחוור אם אמרו בעדות מיתה דמהימן עד אחד אפילו בדבר שהיא אינה נאמנת משום דמילתא דעבידא לאיגלויי היא ולא משקר יאמרו בניתן לבעלה בן דאפשר דמשקר אפילו בעל עצמו שאמר יש לי בנים והוא מוחזק באחים ובלא בנים אינו נאמן להתירה בלא חליצה עכ"ל:

פרק ד

הלכה ח
*והסומא אינו חולץ וכו': כתב הראב"ד ז"ל והוא שיש שם אחר שיחלוץ עכ"ל:

הלכה יז
*צריך לנעוץ וכו': כתב הראב"ד ז"ל לא שמענו שהדריסה מעכבת לפסול החליצה עכ"ל:

פרק ה

הלכה ד
*אסורה היא לו: כתב הראב"ד ז"ל ובגמרא בלישנא בתרא אמרינן הותרה אפילו היא:

הלכה כד

*ותותר לזר. כתב הראב"ד ז"ל זה המחבר גמ' הוא עושה מדעתו כי בגמרא אמרו תמתין עד שתגדיל ותחלוץ ולא התירו למאן ביבם ולא אפילו בבעל אלא כדי לקיים מצות יבום של תורה עכ"ל:

הלכה כז

*יקיים הקטנה וכו': כתב הראב"ד ז"ל טעות הוא זה שהרי נאסרו שתיהן עליו דילמא קדים ובעיל חרשת תחלה עכ"ל:

הלכה כח

*והחרשת יוצאת בגט: כתב הראב"ד ז"ל לא אמרו זה אלא כדי שתתקיים מצות יבום שהוא מן התורה ולעולם יתרחק אדם מן המיאונין ועוד דהא איתא מ"ד ממאנת למאמרו ואינה ממאת לזיקתו עכ"ל:

פרק ו

הלכה כז

שלשה אחין וכו': כתב הראב"ד ז"ל כל זה מן ההלכות ואינו מחוור עכ"ל: